

Zlatý Ámos

Iva Hajnová

$\text{♩} = 118$

Od pra-dáv-naško-la správ-ná ne-nu-dí a ne-ní snad-ná Na - u - čí tě, po-ba - ví tě
Od pra-dáv-naško-la správ-ná ne-nu-dí a ne-ní snad-ná. Všech-nomož-ný i ne-mož-ný

jen když bu-deš chtít. Žád-ný vzor-ce od do-zor-ce za ka-te-drouchce-me bor-ce.
bu-deš mu-set znát. El-ce pel-ce do pe-ke-l-ce, pí-sem-ky a ko-tr-mel-ce

Na-dech-ne se, u-smě-je se hned nám to jde líp. Ať nás u - čí Á - mos
Chvil-ka stra-chu a pak bra-chu bu-deš se zas smát.

ne - bo snad To-máš. Hlav-ně, že je ka - moš náš, náš, náš.

Ško-la proněj ne-ní o-heň a my ne-j sme vzduch. U-či-tel to je náš Bůh.

Všich-ni

chtěj, chtěj, chtěj, po - cho pit ten-hle svět. Všich-ni chtěj, chtěj, chtěj, a - le

ne - pů - jde to hned. Všich - ni chtěj, chtěj, chtěj, a

mě - li by znát Zla - tý Á - mos je náš ka - ma rád. Všich-ni

2

35 ²C C C

38 G D⁷ G G

mě - li by znát

Zla - tý Á - mos je náš ka - ma - rád.